

GAZETA POLSKA

Bukowiny

Видання Чернівецького обласного
Товариства польської культури
ім. Адама Міцкевича

Nr 80 (663)

styczeń 2014 r.

Ukazuje się od 30 lipca 1883 roku

**Pismo społeczne, gospodarcze
i literacko-kulturalne**

Symbol solidarności z narodem ukraińskim

W sobotę 1 lutego na głównej scenie kijowskiego Majdanu zostanie odegrany utwór „Podaj Rękę Ukrainie” polsko-ukraińskiego zespołu „Taraka”. (Podaj Rękę Ukrainie można odsłuchać na kanale TarakaTV na YouTube).

„Taraka” to zespół muzyków z Polski, Białorusi i Ukrainy. Pomysłodawcą, kompozytorem, autorem oraz producentem tego projektu, jest Karol KUS.

„Podaj rękę Ukrainie” - to wyjątkowa piosenka, która ma szansę zostać symbolem jedności i solidarności z narodem ukraińskim w trudnej sytuacji. Utwór pojawi się na składance pod tym samym tytułem, na której znajdą się piosenki znanych artystów z Polski i Ukrainy. Część zysków ze sprzedaży przekazana zostanie na rzecz pomocy ofiarom kijowskiego Majdanu.

W klipie „Podaj rękę Ukrainie” muzycy pokazują sceny z ostatnich wydarzeń na ulicy Hruszewskiego w Kijowie...

Według espreso.tv wszystkie wiodące polskie media miały jednocześnie pokazać klip „Podaj rękę Ukrainę” w sobotę wieczorem na znak poparcia dla Ukrainy.

Podaj rękę Ukrainie

Gorące serca, choć dookoła sroga zima,
Zmarznęte usta, okrzyk wolności się zaczyna,
Co dziś powstało, niech żyje wiecznie i nie zginie,
Ty nie stój obok i podaj rękę Ukrainie.

Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina,
Kiedy razem, jesteśmy jak rodzina,
Jest nadzieja, co wiecznie przypomina,
Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina.

Gdy twój przyjaciel, co w wielkiej znalazł się potrzebie,
Wyruszył w drogę, która poprowadziła ciebie,
Idź ramię w ramię, a przyjaźń wasza nie przeminie,
Nadeszła pora, by podać rękę Ukrainie.

Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina,
Kiedy razem, jesteśmy jak rodzina,
Jest nadzieja, co wiecznie przypomina,
Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina.

Kiedy przyjdzie czas na bał, jak po nocy dzień,
Wtedy będziesz niczym brat, to nie sen.

Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina,
Kiedy razem, jesteśmy jak rodzina,
Jest nadzieja, co wiecznie przypomina,
Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina.

Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina,
Kiedy razem, jesteśmy jak rodzina,
Jest nadzieja, co wiecznie przypomina,
Sze ne wmerła, ne wmerła Ukraina.

Capella Zamku Rydzynskiego przywiozła śnieg i bożonarodzeniowy nastrój Капела замку Ридзинського привезла сніг і різдвяний настрій

Зимові свята на Буковині закінчилися традиційним третім празником Водохреща. Та навіть по завершенню християнських свят поляки краю ще раз відчули ново-річно-різдвяний настрій завдяки музикантам з Польщі. Капела замку Ридзинського (септет виконавців на духових інструментах) гостювала у Польському домі і дала концерт у залі Чернівецької музичної школи №2 (колишній залі цього народного дому).

Представляючи музикантів, генеральний консул РП у Вінниці

пан Кшиштоф Свідерек пожартував: мовляв, духовна капела привезла на Буковину не лише музичні сувеніри, але й сніг із морозом. Адже польська делегація на чолі із сенатором паном Станіславом Гогашем їхала до нас з Кам'янець-Подільського, де минулої суботи теж відбувся такий концерт.

Артисти вибудували свій виступ як різдвяно-новорічну подорож країнами світу, «мандруючи» з музичними шедеврами – польськими і французькими, італійськими й австрійськими, угорськими та чеськими. Найпопулярніші твори Шопена й Оффенбаха, Кальмана і Штрауса спонукали публіку до ностальгійного задоволення і спогадів молодості. Хоча в залі були присутні не лише представники старшого покоління, а й учні музичної

школи, і студенти університету. Молоді «відривалися» шаленими оплесками і вигуками «браво!». А музики тим часом помандрували через океан, виконуючи найпопулярнішу «Колядку дзвонів», яка щороку звучить на Різдво в Сполучених Штатах, Канаді, Європі, Австралії, навіть у Японії та Китаї. Ця мелодія стала візитівкою західного Різдва, однак майже ніхто, крім музикознавців, не знає, що ця пісня походить з України. Це – «Щедрик» талановитого українського композитора, фольклориста Миколи Леонтовича. Потім до присутніх віртуально завітав «Реніфер Рудольф» – північний червононосий олень, супутник Санта Клауса – символ канадського Різдва. І знову звучав Й.Штраус, і новоорлеанський джаз, і неаполітанська «O sole

mio». Віртуозну гру капели замку Ридзинського вдало доповнював прекрасний, оксамитовий баритон Славоміра Олгерда-Крамма.

Гостей навізаєм привітали своїми талановитими виступами учні музичної школи №2 Андрій Покотилук, Тетяна Бикова, Богдан Дробишевський та Надія Козакевич, вокальний колектив «Буквиночки» під керівництвом доцента кафедри музики ЧНУ Ярини Вишпінської. А на завершення концерту прозвучала «Нова радість стала» у виконанні театру народних традицій «Чернівчанка». Українську колядку «Добрий вечір тобі, пане господарю» підхопили і польські гості, і всі присутні у залі, а потім спільно заспівали вже польську – «Сісха пос...».

Вечір зустрічі продовжувався у Польському домі. Тут відбулося традиційне «dzielenie opłatkiem», яке молитвою і щирими словами вітання розпочав ксьондз-пралат Генрик Блашик. Сенатор РП, член комісії зі справ еміграції та зв'язків із поляками за кордоном Станіслав Гогаш розповів, що в Польщі вже 14 років існує благодійна інституція «Поляки – землякам». Скориставшись цією нагодою, разом з капелою музикантів, вони привезли подарунки для малозабезпечених родин та для дітей.

(Закінчення на 2-й стор.).

Шкільна академія у Варшаві

У грудні в столиці Польщі за сприяння Міністерства закордонних справ РП відбулася підсумкова конференція польсько-українського проекту «Шкільна академія підприємливості-2».

У роботі конференції прийняли участь тренери з 24 областей України, директори ОШПО, заступник директора Центру розвитку освіти – Марлена Фалковська, координатор проекту – Ева Бобінська, а також представники Міністерства національної освіти, Міністерства закордонних справ, Посольства України в Республіці Польща.

Чернівецьку область представляли завідувач науково-методичного центру практичної психології та соціальної роботи Діана Романовська, методист науково-методичного центру інформаційних технологій навчання Ольга Батаманюк, а також учні Чернівецького міського ліцею №1 математичного та економічного профілів, котрі представляли шкільний клуб підприємливості (ШКПО) «Фішери» – Олена Пусяк, Ольга Великолова, Анастасія Павлюк.

Всі учасники конференції мали можливість познайомитись з діяльністю різних ШКП та оцінити їх логотипи.

За результатами конкурсу «Найкращий клуб Шкільної академії Підприємливості», в якому взяли участь 410 клубів з різних куточків України було відзначено 9 ШКП.

Команду «Фішери» Чернівецького міського ліцею №1 математичного та економічного профілів відзначено дипломом «Найактивнішого клубу Шкільної академії підприємливості» та мультимедійним проектором.

Під час перебування у Варшаві учасники конференції ознайомилися зі структурою та роботою найбільшого банку Західної Європи – РКО Banku Polskiego та однією з найпотужніших з брокерських установ – Dom Maklerski.

У майбутньому планується подальше розширення польсько-українського проекту «Шкільна академія підприємливості».

Gościły w Czerniowcach

Studia w Polsce to rozwiązanie od kilku lat coraz częściej wybierane przez młodych ludzi ze wschodniej części Europy. Wśród nich zdecydowanie dominują studenci z Ukrainy.

Grupa wykładowców z Państwowej Wyższej Szkoły Wschodnioeuropejskiej w Przemyśle gościła niedawno w Czerniowcach. Głównym celem przyjazdu do stolicy Bukowiny była wizyta na Uniwersytecie, która miała na celu zacieśnienie trwającej już od lat dwustronnej współpracy uczelnianej. Przedstawiciele Instytutu Filologicznego, Instytutu Historii oraz Instytutu Architektury Wnętrz polskiej uczelni zostali przyjęci przez rektora profesora Stepana Melnyczuka. Następnie odbyły się szereg rozmów na temat szczegółowych zasad przyszłej

współpracy z władzami Wydziału Stosunków Międzynarodowych, Wydziału Filologicznego i Wydziału Architektury Czerniowieckiego Uniwersytetu.

Ważnym punktem pobytu w mieście była także wizyta w Domu Polskim. Oprowadzani przez profesora Władysława Strutyńskiego wykładowcy pozostawili tam materiały informacyjne na temat zasad i warunków studiowania w przemyskiej uczelni.

Pobyt na Ukrainie był dla delegacji z Polski etapem dłuższej podróży, w trakcie której dotarła ona także do skupisk ludności pochodzenia polskiego w Rumuni (Suczawa, Gurahumorului, Nowy Soloniec) i Mołdawii (Bielce).

Bartłomiej MARCZYK.

Капела замку Ридзинського привезла сніг і різдвяний настрій

(Початок на 1-й стор.).

Генеральний консул РП у Вінниці пан Свідерек підкреслив, що місто Чернівці відіграє важливу роль в українсько-польських взаєминах, запевнив присутніх у подальшій активній співпраці та організації подібних заходів у майбутньому. Він зауважив, що польська національна спільнота, зокрема Товариство польської культури імені Адама Міцкевича на чолі з головою паном Владиславом Струтинським, відіграє важливу роль у житті міста й області, і такі зустрічі зміцнюють та сприяють розвитку міжнародних стосунків.

Петро ЖУКОВСЬКИЙ.
Фото Артура ОСКВАРЕКА.

Państwowa Wyższa Szkoła Wschodnioeuropejska w Przemyśle.

Co warto wiedzieć o Uczelni

Przemyska uczelnia - jak wskazuje już sama jej nazwa - ukierunkowana jest na bliską współpracę z krajami graniczącymi od wschodu z Unią Europejską. Od lat przyciąga ona studentów z Ukrainy, Mołdawii i Rumunii, nie tylko za sprawą swojego dogodnego przygranicznego usytuowania. Na tę popularność wpływają także różne wprowadzone na tej uczelni rozwiązania.

1. Studia są bezpłatne dla wszystkich obcokrajowców, którzy posiadają Kartę Polaka. Pozostali studenci z wschodniej granicy mogą liczyć na preferencyjne stawki opłat.

2. Uczelnia posiada nowoczesny, usytuowany na terenie kampusu akademik, zapewniający miejsce każdemu zagranicznemu studentowi.

3. Do dyspozycji studentów przeznaczona jest także położona blisko Uczelni biblioteka posiadająca księgozbiór związany z profilem kształcenia oraz archiwum cyfrowe.

4. Dla każdego studiującego obcokrajowca uczelnia organizuje bezpłatny kurs języka

polskiego. Zajęcia prowadzone przez cały pierwszy rok studiów przez doświadczonych wykładowców filologii polskiej sprawiają, że bariera językowa nie jest już przeszkodą w studiowaniu na kolejnych latach.

5. Jeszcze przed rozpoczęciem studiów można przyjechać na organizowaną przez PWSW Szkołę Letnią Języka Polskiego. Odbywa się ona w miesiącach wakacyjnych (lipiec - sierpień).

6. Do studiowania w Przemyśle zachęca niezwykle atrakcyjne położenie uczelni na terenie zespołu pałacowo parkowego należącego przed laty do arystokratycznego rodu książąt Lubomirskich. Studenci pobierają nauki zarówno w pięknym zabytkowym pałacu jak i nowoczesnych laboratoriach świeżo oddanego do użytku budynku Kolegium Technicznego.

7. Za dobre wyniki w nauce studenci PWSW otrzymują wysokie stypendia (nawet dwa razy większe niż w innych polskich uczelniach). Pochodzący z uboższych rodzin mogą także liczyć na

stypendium socjalne. Z obu form finansowego wsparcia mogą korzystać także posiadacze Karty Polaka.

8. Dużym ułatwieniem dla kandydatów spoza Polski jest elektroniczna rekrutacja. Już od czerwca można, za pośrednictwem internetu, zarejestrować się i składać

wymagane dokumenty jako kandydat na studenta PWSW. Rozpoczęcie roku akademickiego odbywa się zawsze w październiku. Wtedy trzeba się już stawić osobiście.

Wszystko to sprawia, że Państwowa Wyższa Szkoła Wschodnioeuropejska

jest miejscem szczególnie przyjaznym dla studentów ze wschodniej części Europy. Pełna informacja o prowadzonych kierunkach studiów, terminach naboru i potrzebnych dokumentach znajduje się na stronie:

www.pwsw.pl

Kawaler Krzyża Złotego Rzeczypospolitej Polskiej

To nie jest jedyne wyróżnienie doktora nauk humanistycznych, docenta Katedry Stosunków Międzynarodowych Instytutu Historii, Politologii i Stosunków Międzynarodowych CzUN Władysława Strutyńskiego. Zwycięzca premii Omelana Popowycza, został wyróżniony Nagrodą Honorową Ministerstwa Oświaty i Nauki Ukrainy, Odznakami „Petra Mohyły” oraz „Zasłużony dla Oświaty Ukrainy”, posiada w swoim dorobku wyróżnienia honorowe „Bukowina” oraz „Dla chwały Czerniowiec”. A z okazji 95. rocznicy niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej został uhonorowany stopniem zasłużony dla Kultury Rzeczypospolitej Polskiej.

badać temat konfliktu społeczno-politycznego w latach 80. w Polskiej Republice Ludowej oraz zebrał materiał dla gruntownej monografii.

Tak więc nic dziwnego, że na nowopowstałej Katedrze Stosunków Międzynarodowych Strutyński otrzymał stanowisko docenta i został mianowany zastępcą kierownika katedry. Wykłada kursy „Prawo międzynarodowe”, „Procesy transformacyjne w Europie Środkowej i Wschodniej: aspekt polityki zagranicznej”, „NATO w europejskim systemie stosunków międzynarodowych”, „Unia Europejska: historia powstania pomysłu integracyjnego, kształtowanie oraz dynamika współczesnego rozwoju”, „Organizacje międzynarodowe a współczesne procesy integracyjne w regionie”, kieruje pracą naukową studentów i doktorantów.

AUTOR PONAD 80 PUBLIKACJI naukowych, członek rad redakcyjnych dwóch krajowych i jednego polskiego magazynu naukowego, Pan Władysław pełni obowiązki sekretarza wykonawczego oraz uczestniczy w organizacji konferencji i kongresów międzynarodowych. Obecnie też prowadzi aktywną pracę społeczną. Jako przewodniczący Rady Koordynacyjnej Bukowińskiego Centrum „Szkoły Wschodniej Studiów Polskich imienia Antoniego Kochanowskiego”, Strutyński dokłada sporo wysiłku na rzecz rozwoju współpracy uniwersytetu z uczelniami w Polsce. Jego uczciwość, umiejętności komunikacyjne oraz szczególna charyzma jest bardzo ceniona na uniwersytecie, dlatego został mianowany zastępcą dziekana Instytutu Historii, Politologii i Stosunków Międzynarodowych, odpowiedzialnym za współpracę międzynarodową.

Pan Władysław zainicjował

i bezpośrednio uczestniczył w przygotowaniu Porozumień o współpracy między Czerniowieckim Uniwersytetem Narodowym im. Jurija Fedkowycza a Uniwersytetem Rzeszowskim oraz Łódzkim, Politechniką Świętokrzyską, Wschodnioeuropejską Państwową Szkołą Wyższą w Przemyśle, aktywnie współpracuje z uniwersytetami Krakowa, Warszawy, Zielonej Góry, Torunia, Katowic, Instytutem Studiów Politycznych PAN. Dzięki jego inicjatywie realizowany jest projekt „Młodzież ukraińska i polska razem”, wykładowcy i studenci instytutu i uniwersytetu mają staże w Krakowie, Warszawie, Wrocławiu, Przemyśle, Dąbrowie Górniczej, Koninie. Aktywne działania badawczo-dydaktyczne i społeczne Pana Strutyńskiego zostały ocenione w sąsiedniej Polsce. Prezydent RP odznaczył go Złotym Krzyżem Zasługi.

Wieloletni prezes obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza Władysław Strutyński nie ogranicza się do pracy naukowej i dydaktycznej. Niestrudzony organizator i aktywny uczestnik wielu negocjacji, był jednym z tych, kto przygotował podpisanie porozumienia o współpracy między obwodem czerniowieckim a województwami łódzkim i śląskim, wspiera rozwój stosunków pomiędzy regionami Polski, Ukrainy i Rumunii.

TRUDNO NIEDOCENIĆ TEGO, ile ten człowiek robi dla rozwoju kultury polskiej na Bukowinie. Pan Władysław, tak jak w latach młodości, pędzi z wykładów na posiedzenia

zarządu towarzystwa, z Rady Obwodowej do redakcji „Gazety Polskiej Bukowiny”, dzięki jego inicjatywie gazeta zaczęła się ponownie ukazywać od 2007 roku. Żaden z dzisiejszych czytelników gazety nawet nie podejrzewa, jak wiele listów i dokumentów napisał Pan Władysław, żeby odrodzić na Bukowinie to czasopismo, którego pierwszy numer Polacy przeczytali jeszcze w 1883 roku.

ORGANIZUJE KONKURSY, festiwale, wita gości z Polski i spotka się z marszałkami województw, deputowanymi oraz konsulami, wyjeżdża do jego rodzimego Storożyńca i okolicznych wiosek zamieszkałych przez Polaków, uczęszczający na różne imprezy, a wieczorami do późnej nocy siedzi przy komputerze, rozmawia na żywo i przez Skype, organizuje spotkania, wyjazdy Bukowińczyków do Polski i przyjmuje Polaków u nas. Jest również zainteresowany życiem mniejszości narodowych nie tylko na Bukowinie, lecz także w innych obwodach, ponieważ Strutyński jest wiceprzewodniczącym Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie...

A jeszcze Pan Władysław ma rodzinę. Jego żona Wira, bez przesady, jest jego i Miłością, i Nadzieją, bo bez tych uczuć prawdopodobnie nie wytrzymałaby prawie 40 lat szalonego tempa aktywności męża. Miłością i nadzieją ojca jest również uroczą córką Ludmiłą, która niedawno prezentowała mu długo oczekiwaną wnuczkę Jarynkę. 24 grudnia cała rodzina Strutyńskich i Struków zebrała się przy Stole Wigilijnym, żeby podzielić się tradycyjnym opłatkiem podczas obchodów Wigilii. A już następnego dnia Pan Władysław zorganizował „dzielenie się opłatkiem” zgodnie z tradycją w Domu Polskim. A 27 grudnia witały go na Kolacji Wigilijnej zorganizowanej przez gazetę polską w redakcji „Bukowiny», w której brzmiały kolędy w różnych językach... I było tradycyjne „Sto lat!” dla Pana Władysława Strutyńskiego, który w te dni obchodził 65. rocznicę swoich urodzin.

Janina BILIŃSKA.

P.S. Redakcje gazet „Bukowina” i „Gazeta Polska Bukowiny” witają Pana Władysława z kozackim jubileuszem oraz życzą zdrowia, dobrego humoru i dalszych sukcesów w dziedzinie nauki oraz rozwoju kultury polskiej w naszym kraju.

W zwykły dzień rozkwitło święto...

Cykl świąt noworocznych w redakcji „Bukowiny” rozpoczął się od recitalu Pani Łarysy Bereżan-Markulak. W drugim dniu katolickiego Bożego Narodzenia bawiła ona nas kolędami, a następnie wykonała własne piosenki napisane na słowa ukraińskich i polskich autorów. Wokalistkę przywitał redaktor naczelny „Bukowiny” Anatolij Isak, zauważywszy, że świetlica redakcyjna dawno czekała na to spotkanie oraz zaprosił obecnych na sali do jedzenia kuti i picia grzanego wina.

...Pamiętam, jak na początkach niepodległości po raz pierwszy zobaczyłam tę piosenkarkę w teatrze. Uroczą szczupłą kobietą z rudą kosą, ubraną w wykwitny strój haftowany, występowała na wieczorze poświęconym Dniu Matki. Wykonywała własną kompozycję muzyczną na słowa Liny Kostenko. Mistrzowskiej grze

na fortepianie towarzyszył miły kojącym głosem.

Później dowiedziałam się, że Łarysa – córka profesora-historyka W. M. Hołowczuka i wykładowczyni języka i literatury ukraińskiej pedagogicznej szkoły zawodowej R. I. Kinderskiej-Hołowczuk. Pani Raisa pochodziła z katolickiej rodziny przesiedlonej z Polski. Dwaj jej wujowie byli księżmi, a ojciec został wyświęcony na prawosławnego kapłana i miał parafię w Strileckim Kucie, właśnie tam znalazł swój ostatni odpoczynek. Dziewczynka dorastała w atmosferze zamiłowania do sztuki i wartości chrześcijańskich. Naukę w szkole muzycznej uzupełniał zespół domu rodzinnego. Wszyscy krewni ze strony matki śpiewali – babcia Bohdana miała alt, ciocia Sława – sopran, wujek Taras – tenor. Ponadto, swojemu zamiłowaniu do muzyki

zawdzięcza nauczycielowi śpiewów, kierownikowi zespołu wokalnego „Gorianka” czerniowieckiej szkoły średniej Nr 23, w której uczyła się, a obecnie docentowi katedry muzyki CzUN A. W. Pliszce. Pan Andrij w różny sposób wspierał jej pociąg do muzyki i zamiłowanie do słowa, nauczył łączyć je w jedną całość.

Podczas studiów na uniwersytecie, Łarysa brała udział w przedstawieniach, grała w teatrze studenckim „Oksiumoron” oraz kabaretach. Tutaj też zaczęła pisać pierwsze piosenki.

Następnie wykładając literaturę ukraińską na uniwersytecie, stała się bardziej aktywna jako kompozytor i wykonawca w gatunku piosenki artystycznej oraz poezji śpiewanej.

Obecnie Pani Łarysy zeznaje się, że pewnym impulsem do twórczości stało się duchowne

odrodzenie Ukrainy na początku lat 90., a pierwszym bodźcem stał się festiwal „Czerwona Ruta”. Na falach rozwoju współczesnej sztuki muzycznej oraz narodowego zrozumienia bytu Łarysa Bereżan bierze udział w różnorodnych imprezach muzycznych. To są festiwale „Ja i gitara” w Równem, „Perwocwit” i „Dola” w Czerniowcach, „Lir” i „Sribna Pidkova” we Lwowie, konkursy muzyki akustycznej

i poezji śpiewanej we Lwowie, Kijowie, Żytomierzu, Iwano-Frankowsku, Chmielnickim. Prawie na każdym z nich jej talent kompozytorski oraz oryginalne wykonanie wyróżniające się dyplomami i nagrodami. Jedną z jej piosenek – „Wysznewa Mrija” (na słowa S. Kyryluk) zainteresował się w 1995 r. Nazarier Jaremczuk. Niestety, nie miał już możliwości jej wykonania. (Ciąg na str.4)

W zwykły dzień rozkwitło święto...

(Ciąg ze str.2)

W tym samym 1995 r. Łarysa Bereżan stała się finalistką Ogólnoukraińskiego Festiwalu Piosenki „Czerwona Ruta” w Sewastopolu w gatunku piosenki artystycznej i poezji śpiewanej.

Ta aktywna działalność koncertowa nie stała na przeszkodzie pracy naukowej młodej wykładowczyni. Pomyślnie ukończywszy studia doktoranckie w 1997 roku, obroniła rozprawę doktorską na temat cech składniowych języka ukraińskiego. Jednak zakres jej zainteresowań naukowych nie ogranicza się tym tematem. Jak nadmienia Pani Łarysa, teraz ją interesują kwestie powstające na styku literatury i sztuki, ponieważ wyklada ona i kursy historii kultury i literatury ukraińskiej, i metodykę nauczania literatury ukraińskiej, i literaturę z lat 40 – 50-tych.

Kiedy zapoznasz się z twórczością tej kobiety, niechcący nasuwa się wyróżnienie: „Utalentowany człowiek we wszystkim”. Rzeczywiście, poza pełnym etatem na uniwersytecie, Pani Łarysa nadażać występować na scenie zawodowej, bierze udział w różnorodnych imprezach artystycznych. Ona jest zwyciężczynią Grand Prix konkursu, poświęconego Olenie Telidze. Do twórczości tej ukraińskiej poetki ma ona szczególny sentyment.

- Jestem pod wrażeniem poezji tej odważnej, świadomej narodowo poetki – mówi Łarysa.

Prawie podczas każdego swojego występu ona wykonuje piosenkę „Podorożnij”, którą stworzyła na słowa O. Telihi. Należy zauważyć, że piosenkarka (a tutaj jest w niej zapewne też pedagog) w swoich koncertach robi swoiste

wystawy-tłumaczenia pomiędzy poszczególnymi występami, opowiada historię ukraińskiej i światowej poezji śpiewanej, niezauważalnie doprowadzając publiczność do zrozumienia tego lub innego utworu. I wtedy prawie każdemu słuchaczowi staje się bliskie takie dotkliwie:

W dniu zwykłym rozkwitnie święto, // Niby bez pachnący w styczniu // I miłość, lekka i skrzydlata // Ja zapragnę zmienić na zawsze.

W 1997 roku, we Lwowie ukazał się album dźwiękowy „Pid dachom neba”, do którego weszło 17 piosenek, muzykę do których napisała Ł. Bereżan. W tym samym roku odbył się jej pierwszy koncert w Austrii, tam zaprezentowała poezję śpiewaną Bukowiny.

W 2004 roku ona ponownie wystąpiła w austriackiej miejscowości Zell an der Pram. A jeszcze były liczne występy w różnych miastach Polski, ponieważ Pani Łarysa napisała wiele piosenek na słowa Marii Konopnickiej i Leopolda Staffa.

Oczywiście, uwzględniając jej wszystkie umiejętności i niesamowitą organizację, jej sukcesy byłyby niemożliwe, gdyby nie wsparcie ludzi najbliższych – mamy Raisy, syna Tarasa i męża Ludwika Markulaka, z którym wzięła ślub przed 8 laty w kościele katolickim.

Teraz Łarysa Bereżan-Markulak jest na szczycie swojej kariery naukowej i artystycznej. O tym na recitalu powiedział prezes Towarzystwa Kultury Polskiej im. A. Mickiewicza Władysław Strutyński, podkreślając, że ta bardzo utalentowana kobieta jest członkiem towarzystwa, bardzo aktywnie w nim działa, a wspólną polską kraju cieszy się, że ma taką członkinię.

Antonina TARASOWA.
Zdjęcie Rudolfa LEKAŁOWA.

◆ PRZEPISY

Najnowsze surówki

... Z BIAŁEJ KAPUSTY NA SŁODKO I OSTRO

Składniki: 40 dag białej kapusty, 10 dag marchewki, 5 dag cebuli, 5 dag suszonej żurawiny, 3 łyżki musztardy delikatesowej, 3 łyżki jogurtu naturalnego, kilka kropel soku z cytryny, cukier, oregano, sól, pieprz kolorowy.

Sposób wykonania: Kapustę opłukać, osuszyć i drobno poszatkować. Posolić, wymieszać i odstawić na około 30 minut. Marchewkę obrać ze skórki, opłukać i zetrzeć na tarce o dużych oczkach. Cebulę obrać z łusek i pokroić w małą kostkę.

Do miski przełożyć kapustę, marchewkę, cebulę i suszoną żurawinę. Dodać musztardę delikatesową, jogurt naturalny, kilka kropel soku z cytryny, szczyptę cukru, pieprzu cayenne oraz oregano. Całość przyprawić do smaku solą i pieprzem kolorowym. Dokładnie razem wymieszać i włożyć do lodówki na około 30 minut.

...Z PORA, MARCHEWKI I JABŁKA

Składniki: 15 dag pora (biała część), 15 dag marchewki, 15 dag jabłka, sok z cytryny, 2 łyżki majonezu, sól morską, pieprz.

Sposób wykonania: Por opłukać, pokroić w półplasterki,

posolić i odstawić na około 10 minut. Marchewkę obrać ze skórki, opłukać i zetrzeć na tarce o dużych oczkach. Jabłko obrać ze skórki, oczyścić z gniazd nasiennych, opłukać i zetrzeć na tarce o dużych oczkach.

Do pora dodać marchewkę, jabłko i kilka kropel soku z cytryny. Całość razem wymieszać. Następnie dodać majonez, szczyptę pieprzu i soli. Całość ponownie wymieszać i włożyć do lodówki na około 30 minut, aby składniki się przegryzły.

Podane składniki wystarczą na około 4-5 porcji. Suróweczka jest błyskawiczna do zrobienia i bardzo pyszna – warto się skusić.

...Z SELEREM

Składniki: mały seler, 2 marchewki, 1 pietruszka, 1 cebula, 3 kiszzone ogórki, 2 jabłka, 2 gotowane jajka, majonez 2 łyżki, sól do smaku, pieprz, musztarda 1 łyżka, śmietana 18%, 4 łyżki.

Sposób wykonania: Seler zetrzeć na średniej tarce, cebulę skroić w kostkę, resztę składników zetrzeć na grubej tarce, doprawić i wymieszać z pozostałymi składnikami.

MIZERIA

Składniki: 2 duże zielone ogórki, 200 ml jogurtu naturalnego, 1/2 pęczka koperku, 1 paczka sosu sałatkowego koperkowego, sól, pieprz.

Sposób wykonania: Ogórki obrać i potrzeć na tarce o grubych oczkach. Do ogórków dodać jogurt naturalny, posiekany koperek. Wymieszać. Wsypać sos sałatkowy, sól i pieprz. Wymieszać.

Kącik dla dzieci

SIEDZI PANI ZIMA w ogromnym fotelu i haftuje. Śnieżnobiałe nitki przesuwają się pomiędzy palcami. Przeciąga je igłą przez oczka wymyślając piękne wzory. Przybiegły Zimowe Ludki.

- Co robisz Pani Zimo? Tyle nici. Co z nich wyczarujesz? - ciekawie spoglądają do koszyków.

- Dowiecie się kiedy przyjdzie odpowiednia pora. Teraz zmykajcie, mam jeszcze bardzo dużo pracy.

Przez kilka nocy pali się światło w komnacie Zimy. Kiedy już wszystkie kosze są pełne, dzwoni srebrnym dzwoneczkiem i woła:

- Wyjeżdżamy. Zabierajcie bagaże

z mojego pokoju. Czas odwiedzić ziemię.

BIEGNĄ ZIMOWE LUDKI, wesoło podskakują ciekawe co też za niespodziankę Zima zgotowała. Noszą kosze i układają w saniach.

- Co też w nich może być? - szepcą po cichu.

Tymczasem Zima w białej pelerynie siada wygodnie w saniach.

- Potrzebna mi wasza pomoc.

Ludki wskakują do saní i siadają wygodnie. Mają z sobą książki o Ziemi i o jej mieszkańcach.

- Poczytamy trochę o zwyczajach ludzi - zawołał najstarszy z nich. - Może będą chcieli z nami porozmawiać.

JUŻ PANI ZIMA mknie saniami po niebie, aż tu nagle wiatr mroźny wieje. A razem z nim tańczy Mróz. Zatrzymuje się Pani Zima na jego widok. Rozmawiają przez chwilę i już razem wyruszają w dalszą drogę.

- Widzę Ziemię. Te światła to domy ludzi - tłumaczy Zima Zimowym Ludkom, które znużone długą podróżą zasypiały.

- Tak, tak - zamyślił się Mróz.

- Dzieci już na nas czekają. Jednak wszędzie jakoś szaro i ponuro.

Sanie zatrzymują się na puszystej chmurce.

- Zatem do pracy - woła Zima. - Czas opróżnić kosze.

Ludki szybko wyskakują z saní i wysypują na ziemię śniegowe gwiazdki. Każda ma inny wzór, napracowała się Pani Zima, oj napracowała.

- Mrozie zamień wodę w lód, dmuchnij też na moje gwiazdki, niech pięknie błyszczą.

GWIAZDKI ZAMIENIAJĄ się w grubą miękką pierzynę. Drzewa ustrojone w kozuchy wyglądają dostojnie. A dzieci? Dzieci w czapkach i szalikach biegną na górkę wołając:

Zima do nas przybyła, świat śniegiem pokryła. Na sanki, na narty wszystkich zaprosiła.

Tysiące gwiazdek na ziemię spada to jest dopiero świetna zabawa.

A każda gwiazdka o innym wzorze zachwycić kształtem każdego może.

Dziękujemy ci Zimo.

Bożena FORMA.

GAZETA POLSKA

Bukowiny

«Газета польська Буковини»

Реєстр. св-во серія ЧП №346-26р

Засновник:

Чернівецьке обласне Товариство польської культури ім. А.Міцкевича

Wydawca:

Redakcja czasopisma «Bukowina».

«Газета польська Буковини» виходить раз на місяць.

Газета розповсюджується через первинні організації Товариства польської культури ім. А.Міцкевича і продається у римо-католицькому костелі в Чернівцях та у костелах області.

Ціна договірна.

Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności, rękopisów nie zwraca i pozostawia sobie prawo do skrótów i korekt.

Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają opinii redakcji.

Rada Redakcyjna:

Władysław STRUTYŃSKI
Antonina TARASOWA
Regina KAŁUSKI

Anna KYSELYCZUK
Maria MALICKA
Michał HRYZIUK

Adres redakcji:

58000 Czerniowce, ul. Ukraińska 22 p. 22.

Адреса редакції: 58000 м. Чернівці,

вул. Українська, 22, к.22.

Tel. : 0372/ 52-47-37, tel./fax: (0372) 55-26-59.

Strona internetowa Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza oraz «Gazety Polskiej Bukowiny» www.bukpolonia.cv.ua

Zespół redakcyjny:

Antonina TARASOWA
(Redaktor Naczelny)
Władysław Strutyński,
Łucja Uszakowa,
Sergij Szwydiuk,
Artur Oskwarek,
Piotr Żukowski,
Oleg Slusar,
Tomasz Kałuski,
Walentyna Karpiak.